

Druhé stanovisko Európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov k návrhu rámcového rozhodnutia Rady o ochrane osobných údajov spracúvaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach

(2007/C 91/02)

EURÓPSKY DOZORNÝ ÚRADNÍK PRE OCHRANU ÚDAJOV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 286,

so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, a najmä na jej článok 8,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe týchto údajov ⁽¹⁾,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 41,

PRIJAL TOTO STANOVISKO:

1. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov (EDPS) vydal 19. decembra 2005 stanovisko ⁽³⁾ k návrhu rámcového rozhodnutia Rady o ochrane osobných údajov spracúvaných v rámci policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach. V tomto stanovisku vyzdvihol význam návrhu ako účinného nástroja ochrany osobných údajov v oblasti, na ktorú sa vzťahuje hlava VI Zmluvy o EÚ. Takýto nástroj by mal nielen rešpektovať zásady ochrany údajov, ktoré ustanovuje dohovor Rady Európy č. 108 ⁽⁴⁾, a podrobnejšie smernica 95/46/ES, ale tiež ustanoviť dodatočné pravidlá, ktoré by zohľadnili osobitnú povahu oblasti vynucovania práva. Podľa EDPS je nevyhnutné, aby sa rámcové rozhodnutie vzťahovalo na spracúvanie všetkých policajných a justičných údajov, aj keď ich príslušné orgány iných členských štátov neprenášajú ani neposkytujú. Je nevyhnutné, aby bola ochrana osobných údajov konzistentná bez ohľadu na to, kde, kým a na aký účel sa osobné údaje spracúvajú. EDPS predložil niekoľko návrhov na zlepšenie jej úrovne ochrany.
2. Európsky parlament 27. septembra 2006 prijal o návrhu Komisie legislatívne uznesenie. Toto uznesenie má v podstate rovnaké ciele ako stanovisko EDPS: vo všeobecnosti návrh podporiť a zároveň ho zmeniť a doplniť s cieľom zvýšiť úroveň ochrany, ktorú rámcové rozhodnutie poskytuje.
3. O návrhu Komisie v súčasnosti rokuje Rada. Rada údajne ⁽⁵⁾ postupuje a upravuje podstatné prvky znenia návrhu. Predsedníctvo Rady sa úprimne usiluje dosiahnuť ešte zásadnejší pokrok. Jeho cieľom je dospieť k spoločnému prístupu k hlavným prvkom do decembra 2006.
4. EDPS víta, že Rada tomuto dôležitému návrhu venuje veľkú pozornosť. Znepokojuje ho však vývoj udalostí. Texty, o ktorých v súčasnosti Rada rokuje, nezohľadňujú pozmeňujúce a doplňujúce návrhy Európskeho parlamentu ani stanoviská EDPS a konferencie európskych orgánov na ochranu údajov. Práve naopak, v niekoľkých prípadoch sa ustanovenia návrhu Komisie, ktoré občanom ponúkajú záruky ochrany, vypúšťajú alebo zreteľne oslabujú. V dôsledku toho existuje výrazné riziko, že úroveň ochrany bude nižšia než úroveň ochrany podľa smernice 95/46/ES alebo dokonca podľa všeobecnejšie formulovaného dohovoru Rady Európy č. 108, ktorý je pre členské štáty záväzný.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 47, 2006, s. 27.

⁽⁴⁾ Dohovor Rady Európy z 28. januára 1981 o ochrane jednotlivcov pri automatickom spracovávaní osobných údajov.

⁽⁵⁾ Oficiálne nie sú dostupné žiadne verejné dokumenty a EDPS sa na práci pracovnej skupiny Rady priamo nepodieľa. Dokumenty, ktoré odzrkadľujú situáciu v Rade, možno nájsť na webovej stránke Statewatch (www.statewatch.org).

5. EDPS poznamenáva, že aj výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci Európskeho parlamentu nedávno vyjadril znepokojenie nad rozhodnutiami Rady v súvislosti s týmto návrhom rámcového rozhodnutia.
6. Z týchto dôvodov EDPS vydáva druhé stanovisko. Toto druhé stanovisko sa sústreďuje na niekoľko zásadných otázok a neopakuje všetky argumenty uvedené v stanovisku EDPS z decembra 2005, ktoré ostávajú naďalej platné.

Všeobecná otázka

7. V rozvíjajúcom sa priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti rastie význam výmeny policajných a justičných informácií medzi členskými štátmi. Navrhlo sa alebo prijalo niekoľko právnych nástrojov, ktorých cieľom je túto výmenu uľahčiť. EDPS ešte raz zdôrazňuje, že v tejto súvislosti je potrebný solídny právny rámec ochrany subjektov údajov, aby sa zaručilo rešpektovanie základných práv občanov. Súčasné (navrhované) rámcové rozhodnutie priamo súvisí s návrhmi, ktoré túto výmenu informácií uľahčujú.
8. Hoci si EDPS uvedomuje, že je dôležité, aby Rada toto rámcové rozhodnutie prijala čo najskôr, varuje, že rýchle rozhodnutia by nemali viesť k zníženiu noriem ochrany. Texty, o ktorých v súčasnosti Rada rokuje, vyvolávajú pochybnosti o tom, či výsledok bude dostatočne solídny na to, aby občanovi poskytol účinnú úroveň ochrany. V súčasnej situácii môže snaha o rýchle prijatie viesť k tomu, že sa ustanovenia, ktoré by mohli byť kontroverzné, vypustia alebo oslabia. Nedostatok času na dosiahnutie konsenzu o možných kontroverzných ustanoveniach sa môže odraziť na kvalite rámcového rozhodnutia.
9. Za týchto okolností by si podľa EDPS mala Rada ponechať na rokovania viac času, aby sa dosiahol výsledok, ktorý ponúkne dostatočnú ochranu.

Uplatniteľnosť na vnútroštátne spracúvanie údajov

10. Táto otázka bola hlavnou témou stanoviska z decembra 2005 a následne sa podrobne prerokovala. Spoločné pravidlá ochrany údajov by sa mali vzťahovať na všetky údaje v oblasti policajnej a justičnej spolupráce a nemali by sa obmedzovať len na cezhraničnú výmenu medzi členskými štátmi. Obmedzenejší rozsah by nedokázal poskytnúť náležitú ochranu, akú požaduje článok 30 ods. 1 písm. b) Zmluvy o EÚ. Pri niekoľkých príležitostiach na to okrem EDPS upozornili aj iné zainteresované strany.
11. Vo svojom stanovisku z decembra 2005 EDPS uviedol, že obmedzením na údaje, ktoré sa vymieňajú s inými členskými štátmi, by sa oblasť uplatňovania rámcového rozhodnutia stala obzvlášť neistá a neurčitá, čo by bolo v rozpore s jeho základným cieľom. Pri zhromažďovaní alebo spracúvaní osobných údajov sa nevie, či budú tieto údaje neskôr relevantné pre výmenu s príslušnými orgánmi v iných členských štátoch.
12. Z toho dôvodu *obmedzenejší rozsah je nepoužiteľný, a ak by sa zaviedol, vyžadoval by si náročné a presné rozlíšenie v databázach orgánov činných v trestnom konaní, čo by ešte zvýšilo zložitost' a náklady týchto orgánov a tiež narušilo právnu istotu jednotlivcov.*
13. Pre ilustráciu týchto dôsledkov možno uviesť dva príklady. Po prvé zvýšená zložitost' a náklady vyplývajú z toho, že trestné záznamy v početných prípadoch tvoria údaje, ktoré pochádzajú od rôznych orgánov. Dôsledkom obmedzeného rozsahu by bolo, že časti takýchto zložených záznamov – časti s údajmi od orgánov v iných členských štátoch – by boli podľa rámcového rozhodnutia chránené, kým iné časti nie. Po druhé právna istota jednotlivcov by sa narušila, keďže – v prípade obmedzenejšieho rozsahu – by sa rámcové rozhodnutie nevzťahovalo na údaje z tretích krajín, ktoré by však neboli predmetom výmeny medzi členskými štátmi. Spracúvanie týchto údajov, samozrejme, predstavuje pre subjekt údajov osobitné riziko v prípade, že by napríklad neexistovala žiadna právna povinnosť preskúmať ich presnosť. Dobrým príkladom by bolo využívanie zoznamov tretích krajín s menami osôb vylúčených z leteckej dopravy na účely vynucovania práva v členskom štáte.

14. EDPS opätovne upozorňuje, že v oblasti policajnej a justičnej spolupráce, v ktorej spracovanie osobných údajov predstavuje pre občanov samo osebe osobitné riziko, je potrebná vysoká úroveň ochrany údajov, čo sa okrem iného uvádza aj v článku 30 ods. 1 písm. b) Zmluvy o EÚ. Veľké rozdiely v ochrane údajov v prvom a treťom pilieri by mali nepriaznivý vplyv nielen na právo občanov na ochranu osobných údajov, ale aj na efektívnosť vynucovania práva a vzájomnú dôveru členských štátov.
15. Návrh plní oba ciele. Mal by občanom poskytnúť záruky ochrany pred nevhodným využívaním ich osobných údajov. Pre dotknutého občana je bezpredmetné, či sa údaje, ktoré sa ho týkajú, spracúvajú v rámci výmeny medzi členskými štátmi alebo výlučne vo vnútroštátnom rámci. Mal by tiež posilniť vzájomnú dôveru členských štátov, ktorá je predpokladom úspešnej výmeny informácií. Ak sa pri spracúvaní údajov budú uplatňovať spoločné normy, budú sa údaje vymieňané medzi členskými štátmi prijímať ľahšie.
16. EDPS varuje, že obmedzenie rozsahu rámcového rozhodnutia na údaje v rámci výmeny by celkom nezaručilo posilnenie vzájomnej dôvery orgánov členských štátov. Obmedzený text tiež nechráni občana náležitým spôsobom. Za týchto okolností by rámcové rozhodnutie neposkytovalo občanovi primerané záruky ochrany pred možným zneužitím jeho údajov verejnými orgánmi. Podľa EDPS je nevyhnutné, aby právne predpisy plnili „ochrannú funkciu“, a to prinajmenšom preto, aby sa zaručilo, že Európska únia bude rešpektovať základné práva v súlade s článkom 6 Zmluvy o EÚ.
17. Nakoniec je tu strategický argument v prospech rámcového rozhodnutia, ktoré by sa vzťahovalo na spracúvanie všetkých údajov. Ako vyplýva z nedávnych rokovaní so Spojenými štátmi o novej dohode o spracovaní a postúpaní údajov o cestujúcich v leteckej doprave ⁽¹⁾, solídne právne predpisy EÚ chrániace občanov vo všetkých vnútorných situáciách v EÚ by tiež posilnili postavenie EÚ v rokovaníach s tretími krajinami. Kým takéto solídne právo nebude existovať, bude náročné podmieňovať prevod osobných údajov primeranou úrovňou ochrany v tretích krajinách.

Ďalšie otázky

18. *Dôraz na kvalitu údajov.* Článok 4 návrhu Komisie zahŕňa nielen hlavné zásady týkajúce sa kvality údajov ustanovené v smernici 95/46/ES, ale zároveň ustanovuje niekoľko osobitných pravidiel. Rozlišuje medzi rôznymi druhmi subjektov údajov (podozriví, odsúdení, obeť, svedkovia atď.). S údajmi, ktoré sa ich týkajú, by sa malo zaobchádzať odlišne a s osobitnými zárukami ochrany, a to najmä v súvislosti s osobami, ktoré nie sú podozrivé. Členským štátom tiež ukladá povinnosť rozlišovať údaje podľa stupňa ich presnosti a spoľahlivosti. Ide o dôležité ustanovenie, keďže orgány činné v trestnom konaní využívajú aj neoverené údaje, ktoré sa zakladajú aj na predpokladoch a nie vždy len na faktoch. EDPS považuje tieto ustanovenia za nevyhnutné záruky ochrany, ktoré by sa z návrhu nemali vypustiť ani by nemali byť len nepovinné.
19. *Spracovanie údajov a obmedzenie účelu.* V stanovisku z decembra 2005 EDPS rozobral potrebu lepších právnych ustanovení o ďalšom využívaní údajov zhromaždených orgánom na konkrétny účel. V súčasnosti obavy EDPS v súvislosti s článkom 5 vyplývajú najmä z jeho názoru, že je na jednej strane potrebné umožniť (ďalšie) spracovanie údajov na širšie účely, na druhej strane však musí právo v záujme ochrany subjektu údajov ustanoviť presné podmienky tohto spracovania. EDPS varuje pred riešeniami, ktoré túto otázku ponechávajú plne na vnútroštátne právo alebo nestanovujú podmienky ďalšieho spracovania v súlade so smernicou 95/46/ES a dohovorom Rady Európy č. 108. ⁽²⁾ Pokiaľ ide o spracovanie osobitných kategórií údajov: smernica 95/46/ES a dohovor č. 108 ho riešia všeobecným zákazom s výnimkami. ⁽³⁾ EDPS znepokojuje, že v rámcovom rozhodnutí sa všeobecný zákaz vypúšťa, čím sa výnimka stáva pravidlom. Takéto riešenie by nebolo v súlade nielen so smernicou 95/46/ES, ale ani s dohovorom č. 108.

⁽¹⁾ Dohoda medzi Európskou úniou a Spojenými štátmi americkými o spracovaní a postúpaní údajov z osobného záznamu o cestujúcom (PNR) leteckými dopravcami Ministerstvu vnútornej bezpečnosti Spojených štátov amerických, Ú. v. EÚ L 298, s. 29.

⁽²⁾ Pozri: článok 13 v spojení s článkom 6 ods. 1 písm. b) smernice 95/46/ES a článok 9 v spojení s článkom 5 písm. b) dohovoru č. 108.

⁽³⁾ Pozri: článok 8 smernice 95/46/ES a článok 6 dohovoru č. 108.

20. *Výmena osobných údajov s inými orgánmi a so súkromnými subjektmi.* Návrh Komisie obsahuje obmedzenia a osobitné záruky ochrany pri výmene informácií s inými orgánmi okrem policajných a justičných orgánov, so súkromnými subjektmi a orgánmi tretích krajín. EDPS vyzdvihuje význam týchto osobitných ustanovení z týchto dôvodov: Po prvé výmena informácií s týmito „tretími osobami“ predstavuje osobitné riziko (nedostatočná bezpečnosť, ďalšie spracovanie na rôzne účely atď.). Po druhé účasť tretích osôb na vynucovaní práva a na spracovaní informácií, ktoré s ním súvisia, sa stáva bežným javom. Dobrými príkladmi sú smernica 2006/24/ES o uchovávaní údajov ⁽¹⁾, dohoda o údajoch z PNR so Spojenými štátmi a takzvaný prípad Swift ⁽²⁾. Po tretie rozsudok Európskeho súdneho dvora z 30. mája 2006 vo veci PNR ⁽³⁾ vyvoláva vážne pochybnosti o ochrane osobných údajov zhromažďovaných súkromnými subjektmi na komerčné účely a neskôr spracúvaných na účely vynucovania práva.
21. Pokiaľ ide o prevod údajov iným – verejným alebo súkromným – subjektom v rámci EÚ alebo ich poskytovanie týmito subjektmi, je dôležité, aby sa návrh touto otázkou zaoberal dôkladne a ponúkol riešenia v súlade so smernicou 95/46/ES. Tieto riešenia musia zaručiť, aby dôsledky pilierovej štruktúry – najmä neistota v súvislosti s vymedzením oboch pilierov, pokiaľ ide o výmenu osobných údajov medzi orgánmi činnými v trestnom konaní a inými subjektmi – nenarušili účinnosť ochrany.
22. Pokiaľ ide o prevod údajov tretím krajinám a ich poskytovanie týmito krajinami, návrh Komisie ustanovuje rozhodovanie Komisie o primeranosti úrovne ochrany. Ak by takéto riešenie bolo pre Radu neprijateľné, viedlo by to k tomu, že o primeranosti by rozhodoval každý štát samostatne alebo by tieto údaje dokonca prevádzal bez preskúmania úrovne ochrany v danej tretej krajine. Neexistencia zosúladeného systému výmeny osobných údajov s tretími krajinami by mohla tiež:
- narušiť vzájomnú dôveru orgánov členských štátov, keďže orgán by sa mohol brániť poskytnúť informácie orgánu v inom členskom štáte, ak by mohol tento členský štát v prípade neexistencie jasných záruk ochrany dané informácie poskytnúť aj orgánom tretích krajín;
  - viesť k obchádzkam. Ak by orgán členského štátu nemohol získať informácie od iného členského štátu priamo z dôvodu ochrany na základe rámcového rozhodnutia, mohol by požiadať o pomoc orgán tretej krajiny;
  - umožniť taktizovanie orgánov tretích krajín. Tieto orgány by mohli žiadať o informácie v členských štátoch s najmenej prísnyimi požiadavkami na ich prevod.

EDPS považuje za dôležité, aby sa zaviedli mechanizmy, ktoré by zaručovali spoločné normy a koordinované rozhodovanie o primeranosti úrovne ochrany, ako aj súlad s dohovorom Rady Európy č. 108 (najmä s jeho článkom 12) ⁽⁴⁾. Znenie rámcového rozhodnutia by malo takéto mechanizmy ustanoviť.

23. Podľa informácií, ktoré má EDPS k dispozícii, niekoľko členských štátov spochybňuje právny základ pre zahrnutie ustanovenia o výmene osobných údajov s tretími krajinami v prípadoch, keď tieto údaje neprijíma alebo neposkytuje príslušný orgán iného členského štátu. Podľa EDPS nie je dôvod tento právny základ spochybňovať. Príklady uvedené v stanovisku z decembra 2005, ako aj argumenty uvedené v predchádzajúcom bode dokazujú priamu súvislosť tejto výmeny s tretími krajinami s policajnou a justičnou spolupracou podľa článku 29 Zmluvy o EÚ. Ustanovenie o výmene osobných údajov s tretími krajinami sa musí chápať ako dodatočné a nevyhnutné ustanovenie, ktoré umožní dosiahnuť ciele článku 29 Zmluvy o EÚ v spojení s článkom 6 Zmluvy o EÚ, najmä užšiu spoluprácu policajných síl v súlade so základnými právami.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/24/ES o uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí a o zmene a doplnení smernice 2002/58/ES, Ú. v. EÚ L 105, s. 54.

⁽²⁾ Pozri stanovisko pracovnej skupiny článku 29 pre ochranu údajov 10/2006 z 22. novembra 2006 k spracovávaniu osobných údajov Spoločnosťou pre celosvetovú medzibankovú finančnú telekomunikáciu (SWIFT).

⁽³⁾ Rozsudok vo veciach C-317/04 a C-318/04.

⁽⁴⁾ Podrobnejšie pozri: článok 2 dodatkového protokolu (ratifikovaného niekoľkými členskými štátmi), ktorý je v súlade s článkami 25 a 26 smernice 95/46/ES.

24. *Práva subjektov údajov.* Subjekt údajov má právo byť informovaný o ich spracovaní. Toto právo súvisí so zásadou spravodlivého a zákonného spracovania osobných údajov, ktorú rámcové rozhodnutie rešpektuje, a chráni ho aj dohovor Rady Európy č. 108, najmä jeho článok 5 písm. a) a článok 8. Základnou súčasťou tohto práva je, že tieto informácie by mal poskytovať prevádzkovateľ údajov *ex officio*. Keďže subjekt údajov väčšinou nevie a nemôže vedieť, že informácie o ňom sa spracúvajú, bolo by v rozpore s povahou tohto práva vyžadovať žiadosť dotknutej osoby. Pravdaže, toto právo byť informovaný podlieha výnimkám a tieto výnimky môžu v oblasti vynucovania práva zohrať významnú úlohu, keďže informácie o trestnom vyšetrovaní môžu mať vplyv na samotné vyšetrovanie. Každé riešenie, na základe ktorého sa právo na informácie stane závislým od žiadosti subjektu údajov, by bolo neprijateľné a nebolo by v súlade s dohovorom Rady Európy č. 108.
25. EDPS zdôrazňuje, že *postavenie orgánov na ochranu údajov* by malo byť v súlade s ich postavením na základe smernice 95/46/ES. Toto postavenie je obzvlášť dôležité v oblasti policajnej a justičnej spolupráce. Spolupráca medzi orgánmi činnými v trestnom konaní v záujme účinného boja proti terorizmu a inej závažnej trestnej činnosti si často vyžaduje spracúvanie citlivých osobných údajov a výnimky z práv subjektov údajov (pozri napríklad predchádzajúci bod o práve byť informovaný).
26. EDPS predovšetkým poukazuje na potrebu účinného dohľadu nad spracúvaním osobných údajov v rámci tohto rámcového rozhodnutia a jeho kontroly orgánmi, najmä ak ide o výmenu osobných údajov medzi členskými štátmi v oblasti policajnej spolupráce. Po druhé by sa mala zaručiť poradná úloha orgánov v rámci vnútroštátnej jurisdikcie, ako aj v rámci inštitucionalizovanej siete orgánov na ochranu údajov, pracovnej skupiny orgánov (v smernici známej ako „pracovná skupina článku 29“). Je potrebný vklad orgánov na ochranu údajov, aby sa zlepšila konzistentnosť ochrany podľa tohto nástroja s ochranou podľa smernice 95/46/ES, aby sa zabezpečil súlad s právnymi povinnosťami a dosiahlo plné zosúladenie medzi členskými štátmi, a to aj na praktickej úrovni.
27. Článok 24 návrhu Komisie obsahuje podrobné pravidlá o *bezpečnosti*, porovnateľné s pravidlami v dohovore o Europol. EDPS varuje pred vypustením týchto pravidiel z návrhu. Zosúladená úroveň bezpečnosti je dôležitým nástrojom na zvýšenie dôvery subjektov údajov, ako aj vzájomnej dôvery orgánov členských štátov.
28. Vo svojom stanovisku z decembra 2005 EDPS odporučil, aby sa zaviedli osobitné záruky ochrany pri *spracovaní určitých osobitných kategórií údajov*, ako napr. biometrických údajov a profilov DNA. V oblasti vynucovania práva využívanie takýchto kategórií údajov získava na význame, môže však pre subjekt údajov predstavovať osobitné riziko. Sú potrebné osobitné pravidlá. EDPS vyjadruje poľutovanie nad tým, že Rada toto odporúčanie nezohľadnila, prinajmenšom nie viditeľne. Nabáda Komisiu a Radu, aby v tejto otázke prijali návrh bez ohľadu na to, či by súvisel so zásadou dostupnosti alebo nie.

Záver

29. Podľa EDPS by si Rada mala ponechať na rokovania viac času, aby sa dosiahol výsledok, ktorý umožní dostatočnú ochranu. Hoci EDPS uznáva, že je dôležité, aby Rada rámcové rozhodnutie prijala čo najskôr, varuje, že rýchle rozhodnutia môžu viesť k zníženiu noriem ochrany.
30. Je nevyhnutné, aby bola ochrana konzistentná, a to bez ohľadu na to, kde, kým alebo na aký účel sa osobné údaje spracúvajú. EDPS nabáda Radu, aby rešpektovala úroveň ochrany, ktorá nie je nižšia ako úroveň ochrany podľa smernice 95/46/ES alebo dokonca podľa všeobecnejšie formulovaného dohovoru Rady Európy č. 108, ktorý je záväzný pre členské štáty.
31. Spoločné pravidlá o ochrane údajov by sa mali vzťahovať na všetky údaje v oblasti policajnej a justičnej spolupráce a nemali by sa obmedzovať na cezhraničnú výmenu medzi členskými štátmi. Toto stanovisko obsahuje argumenty, ktoré dokazujú, že obmedzený rozsah je nepraktický, a ak by sa zaviedol, zvýšilo by to zložitosť a náklady orgánov a narušilo právnu istotu jednotlivcov.

32. EDPS tiež znepokojujú tieto otázky:

- Osobitné ustanovenia o kvalite údajov v návrhu Komisie by sa nemali z návrhu vypustiť ani sa stať nepovinnými.
- Ustanovenia o ďalšom využívaní údajov a osobitných kategóriách údajov by mali byť v súlade so smernicou 95/46/ES a s dohovorom Rady Európy č. 108.
- Osobitné ustanovenia o výmene údajov s inými subjektmi okrem orgánov činných v trestnom konaní v rámci EÚ by sa nemali z návrhu vypustiť ani by sa nemal obmedziť ich rozsah. Pokiaľ ide o výmenu údajov s tretími krajinami, mali by sa *prínavnejšom* zaviesť mechanizmy, ktoré by zaručovali spoločné normy a koordinované rozhodovanie o primeranosti úrovne ochrany, ako aj súlad s dohovorom Rady Európy č. 108. Znenie rámcového rozhodnutia by malo takéto mechanizmy ustanoviť.
- Riešenia, na základe ktorých sa právo na informácie stáva závislým od žiadosti subjektu údajov, sú neprijateľné a nie sú v súlade s dohovorom Rady Európy č. 108.
- Postavenie orgánov na ochranu údajov by malo byť v súlade s ich postavením podľa smernice 95/46/ES.
- Podrobné pravidlá o bezpečnosti, porovnateľné s pravidlami v dohovore o Europole, by sa z návrhu nemali vypustiť.
- Komisia a Rada by mali prijať návrh o spracovaní osobitných kategórií údajov, ako napr. biometrických údajov a profilov DNA, bez ohľadu na to, či by súvisel so zásadou dostupnosti alebo nie.

V Bruseli 29. novembra 2006

Peter HUSTINX
Európsky dozorný úradník pre ochranu
údajov
